

נשיקה לבוס

יונה הרגזה רבים מצופי הטלוויזיה אשר הבחינו כי היא עומדת בשורת לוחצי הידיים לנשיא ארצות הברית, ג'ימי קארטר, עם הגיעו למלך התעופה בן גוריון. יונה טוענת כי נדחפה על ידי איש משרד

החץ אל תוך שורת מקבלי הפנים, ולא היה לה נעים לברוח. אולם אין זו הפעם הראשונה שיונה נמצאת במלך התעופה בן גוריון ומקבלת אישים חשובים. בתמונה היא נראית בטכס קבלת הפנים שנערך לבוס שלה, מנחם בגין, בעת שחזר ממסעו באיסמעליה.

מי שספגה עלבונות ותקיפות מבעלי חוב של קרן תלחי, להסוך מזכירתו הראשית של ראש ממשלת ישראל.

היחסים בין יונה לבין בגין חם יחסים מצויינים. יונה מקפידה לקרוא לבוס שלה "מר בגין" או באירועים רשמיים "אדוני ראש הממשלה" ובגין מכנה אותה "יונהלה".

מדי בוקר קמה יונה בחמש, תופסת את האוטובוס הנוסע מבתיים לתחנה הר מרכוזית, ומשם באוטובוס לירושלים. ב"משרד היא מתייצבת בשעה 7.15 בבוקר, כמו שעון. ליונה אין שעה קבועה לסיום העבודה. בימים רגועים היא מסיימת ב"שעה ארבע או חמש אחריצהריים, ו"תופסת טרמפ, עם אחד מבאי לישיבת ראש הממשלה שיוצא לתל-אביב, או חוזרת באוטובוס. אולם, בעיקר בשבועות הי אחרונים, לעיתים קרובות עובדת יונה עד שעות לילה מאוחרות, ולפעמים כמו בזמן הביקור של קארטר בארץ, גם כל הלילה.

לעיתים רחוקות בילבד היא נשארת ללון בירושלים. בדרך-כלל מקפידה יונה לשוב לתל-אביב. "אמא שלי לבד, ואני מזכירה להיות איתה." המשכורת האחרונה של יונה, שכללה בתוכה 82 שעות נוספות היתה 6,770 לירות.

אולם מתברר כי לא רק בגין אוהב את יונה. כל מי שבא איתה במגע, אינו יכול שלא להעריך את מי שהיתה בשבוע שעבר הצעירה המושמעת ביותר במדינה. שרים מתייעצים איתה, אם להעלות נושא מסוים בפני ראש הממשלה, או לדחות אותו לרגע שבו יהיה בגין במצב רוח טוב יותר. הגורילות, ושומרי-הראש ממש מאוהבים בה. סיפר אחד מהם בשבוע שעבר: "מאז שיונה במשרד ראש הממשלה זה המישרד היחיד שדואגים גם לנו, ולא רק לבוסים הגדולים. יונה תמיד דואגת להציע לנו לאכול ולשתות, ואף פעם לא קרה ושהיא לא שאלה אם אנחנו לא צריכים משהו."

יונה מצידה מעריכה ביותר שלושה שרים: את עזר וייצמן: "שהוא חאיש הכי נחמד שאני מכירה", את משה דיין "הוא חכם וסימפטי, וגם אשתו רחל היא אשה נהדרת", ואת דוד לוי: "הוא אמיתי, ישר וחכם." אולם את בגין היא כמובן מבכרת על פני כולם: "הוא האיש הגדול ביותר שאני מכירה."

יונה, עם הדמעות בעיניים באותו הרגע, אמר בגין: "יונהלה, את יודעת שאנחנו משיכים ביחד." היה זה כתב המינוי ליונה.

במאי 1977 היתה יונה בין הראשונות שהגיעו לבגין הכנסת בירושלים כדי לברך מייד אחרי ההשבעה את מנחם בגין. לי

מתרימה למגבית

לפני חודשים אחדים יצאה יונה קלימוביץקי לטיול בארצות הברית, שבמהלכו מצאה את עצמה כשהיא שוב עובדת: הפעם למען המגבית. ראשי המגבית גילו אותה בארצם, ערכו לה מסע פירסום גדול כמזכירתו הפרטית של ראש-ממשלת ישראל ויונה נאלצה לבלות לילותיה בסעודות התרמה למגבית ובנאומים בפני יהדות אמריקה.

"המיכתב שלך היה כליכך נוגע ללב, שלא יכולנו לסרב לך", הסבירו לה ראשי ה"אוניברסיטה".

שנים אחריכך, אחרי שבגין עלה ל"שילטון, ראינוה רשת ה"ב.י.ס. את מזכירתו של מנחם בגין בתוכנית בת חצי שעה. אחרי שהראיון שודר באנגליה, קיבלה יונה מיכתב ממנהל הקולג' שלה לשעבר ששאל: "האם הבחורה ששמעתי ברדיו היא אותה יונה שהיתה תלמידה שלנו? אנחנו כולנו נרגשים מכך."

כשסיימה את לימודיה חזרה יונה לצה"ל וחתמה קבע למשך שלוש שנים. בשירותה באמ"ן הכירה את הד"ר אליהו ("אלי") בן-אלישר וכאשר השתחררה, לקח אותה לעבוד עימו במחלקת ההסברה של תנועת החרות, שעליה היה ממונה. אז סיפרה יונה: "אני הייתי שמוצניקית, מהשומר הצעיר, וזה היה הלב של חרות, אבל בהתחלה התייחסתי למקום כמקום עבודה. בלי להודות, אבל לעבוד טוב."

באותה תקופה, שנת 1973, היתה חרות באופוזיציה, ולמנהיג חרות, מנחם בגין, לא היתה אפילו מזכירה. יונה של כך אלישר היתה לפעמים מדפיסה מיכתבים שאותם שיגר בגין וכך נערכה ההכרות הראשונה ביניהם.

האנשים

הכי נחמדים

אחרי הבחירות של 1973 הפכה יונה מזכירתו של בגין. "אי אפשר שלא להיות מוקסמת מהאיש הזה, מהנעימות שבו, מהכוח האנליטי שלו, מהצורה שבה הוא מקשיב לבני-אדם ומהצורה שבה הוא משכנע אנשים." טענה יונה. לבגין היא הסכה הרבה יותר ממזכירה. היא ליוותה אותו לכל מקום, שמרה עליו וגוננה עליו. התקופה הקשה ביותר שלה עם בגין היתה התקופה הקשה ביותר גם לבגין עצמו, כאשר בעלי החוב של קרן תלחי ראו במנחם בגין את בעל החוב הראשי שלהם. בלישכתו של בגין היו התפרצויות, על יונה הונפו ידיים, וצעקות וניידות מיש"ר טרה הפכו חלק בלתי-נפרד מהחוויה של מצודת זאב. "זו היתה תקופה קשה", הודתה אחריכך יונה, "היה עלינו להרגיע את האנשים, אבל בעיקר כאב לי כשראיתי כמה כואב למר בגין כל העניין הזה."